

Дијак Симон

Записи

Бог да их прости и помилује

И тада владаше српском земљом и поморском и иним странама архиепископ Макарије у граду пећком; ту њему беше место и тај ту пребиваше, добар и прав и кротак човек беше. И тада потруди се с божјом помоћи монах Максим и мати му калуђерица монахиња и Максиму син, презвитер поп кир Рајић и братија му и са супружницима, Бог да их прости и помилује. . . Писах ову свету божију књигу јеванђеље код храма светога Христова и чудотворца Николе на селу Овчареву близу реке КLINE, у дому старца Максима и сина му попа Рајића, Бог да их прости. Погодих и исписах четири главе и пресловија и скару и 12 месеци и гласоводник и типик многим чиновима. И знах на три места за исправљање књиге и сам ходих и онога слах коме писах и не даше добра извода, но једном, дваред ли даше по недељу и мало више. И не даде их да све из њих испишем, Бог да види, но ми донијеше књигу старог извода и љуто криву, често глуву, негде у њој не говораше: 'у време оно', ни 'рече Господ својим ученицима'.

И беше тада прескрбно време од скупоће. И ја прионух и дописах ову књигу. И опет донесоше јеванђеље Јованово што не беше сасвим добро. Из њега поредисмо исправљајући и писах завршетке и зачала где како видесмо и смотрисмо. И около по белинама писах и белеге ставих где и како би прилично сместр цирно (?). И не беху справни да овакву књигу увежем и начиним једнако, но предах да сачувају докле књигу доправим, Максим их (табаке) предах и он негде до два табака остави и ђавоља навода маслом наружи и посу их маслом. И ја исках плату да испишем и оно наружено избацим, и они не хтедоше, и тако увезах наказно. И опет потом на неколико година Максим погоди са мном грош и ово ружно изрезах и побоље написах и прилепих мучну књигу. И о овом се потруди, Максим, Бог да га прости и спасе у овом веку.

Списа се ова света и божаствена књига јеванђеље у лето 7070, у та љута и прескрбна времена, у дан Султана Селима, на хришћане крвника. Списах ову књигу, божјом помоћи и свих светих ја, најмањи међу људима дијак Симон, к добром делу лењив, а к злу и прехитар на сваку пакост душепогубну.

Скрби и беде велије

Ох, ох, зло у та времена од Агарена, скрби и беде велије на људе у дане ове, ох, немира!